Nr 1481

av herrar Larsson i Umeå och Gustafsson i Byske angående företagareföreningarnas fonder.

Den låneverksamhet som bedrivs av landets företagareföreningar skall enligt gällande bestämmelser avse lån mot toppsäkerheter, vilka normalt ej kan användas i samband med banklån. Detta medför stort risktagande i låneverksamheten särskilt inom glesbygdslänen i Norrland. Som riskfond har föreningarna nu medel som tillkommer genom att 0,5 procent av räntorna på utlånade medel avsätts för ändamålet. Övrig del av räntorna inbetalas till statsverket. Centralt finns en årlig avsättning för risktagande genom lån från företagareföreningarna och den statliga industrigarantilåneverksamheten. Efter motiverade ansökningar erhåller föreningarna ersättning ur nämnda medel då den egna riskfonden är förbrukad.

Det är nödvändigt att den fondering som sker inom företagareföreningarna blir av den storleksordningen att man med egna medel kan möta de påfrestningar som kan uppstå under tider när konjunkturerna är sämre. Då det risktagande som sker genom utlåning från företagareföreningarna alltid är större än vad andra finansieringsinstitut är villiga att ta, är det angeläget att föreningarnas fonder uppbyggs på ett snabbare sätt än vad som nu sker. Det är därför nödvändigt att höja procentsatsen för avsättning till riskfonder i företagareföreningarna. Den nuvarande avsättningen av 0,5 procent på utlånade medel är inte tillräcklig för att bygga upp fonder som motsvarar det risktagande som föreningarna skall ta. Ändamålet med föreningarnas utlåningsverksamhet är avsedd att inriktas framför allt på de toppkrediter som företagen behöver och i de fall då andra finansieringskällor inte finns att tillgå. Betydelsen av företagareföreningarnas utlåningsverksamhet bör ej underskattas, då den är så betydelsefull, framför allt för de mindre företagens verksamhet, och många gånger utgör en garanti för ett företags fortbestånd och utveckling. Utan denna lånemöjlighet skulle många företagsetableringar och utvidgningar ej komma till stånd.

Från sysselsättningssynpunkt, framför allt på de mindre orterna, är det angeläget att företagareföreningarnas resurser utökas så att de kan motsvara de krav som det mindre näringslivet kan ställa för att få sin kapitalförsörjning tryggad. Behovet av ett ökat risktagande torde föreligga för de föreningar som omfattar de fyra nordligaste länen. För dessa föreningar bör därför en större avsättning till riskfonderna ske.

Med hänsyn till vad som anförts hemställs

att riksdagen måtte besluta att höja avsättningen till riskfonder inom företagareföreningarna så att 1 procent avsätts av räntan på utlånade medel för tjugo av landets företagareföreningar, medan de fyra föreningarna inom Norrbottens,

Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands län tillåts avsätta 2 procent av nämnda räntemedel till risktäcknings-fonder i respektive föreningar.

Stockholm den 26 januari 1973

SIGVARD LARSSON (fp)
i Umeå

NILS-ERIC GUSTAFSSON (c)
i Byske